

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.700.561/2019/16.
A felperes: [...]

A felperes képviselője: [...]
[...]

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)
Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda

A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott NAIH/2019/3633/10.
számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 36 000 (Harminchatezer) forint perköltséget, valamint az államnak - az illetékekben eljáró hatóság külön felhívására - 30 000 (Harmincezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A döntés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kérelmező [...] 2019. április 11-én kérelemmel fordult az alpereshez arra figyelemmel, hogy a [...] Kft. [...] szám alatt található telephelyét, illetőleg saját és édesapja személyét a szomszédos ingatlan tulajdonosa [...] (a továbbiakban: kérelmezett) megfigyelő kamerákkal figyeli.
- [2] Az alperes felhívására a kérelmezett 2019. május 8. napján akként nyilatkozott, hogy a [...] szám alatti ingatlanon a filagória mennyezetén egy adathordozó kamera található, melyet az általa megbízott magánnyomozó helyezett el. A készülék a [...] Kft. [...] szám alatt található telephelyének egyik műhelybejáratát tartja megfigyelés alatt. A kérelmezett csatolta a közte és a felperes között

2018. február 28-án létrejött megállapodás másolatát, amellyel a kérelmezett a felperest magánnyomozási tevékenység keretén belül azzal bízta meg, hogy derítse fel az elkövetett szabálytalanságokat, a csalás és egyéb bűncselekményre utaló információkat gyűjtse össze, azt kép-, hangrögzítő és egyéb eszközökkel dokumentálja. A dokumentált információt, adatokat az adatvédelmi törvényben leírtak szerint tárolja és ezt szükség esetén a hatóság, bíróság részére adja át.

- [3] Az alperes ezt követően 4. számú végzésével az eljárásba ügyfélként bevonta a felperest és nyilatkozattételre hívta fel arra vonatkozóan, hogy jelölje meg az adatkezelés jogalapját.
- [4] A felperes az alperes felhívására akként nyilatkozott, hogy a kamerafelvételek véletlenszerűen lettek alkalmazva, mivel az csak akkor rögzített képet és hangot, amikor a kezelője ([...]) a felvételnél jelen volt. Az adatok tárolása memóriakártyán valósult meg, ami a kamera tartozéka. A kamera egy dobozban volt elhelyezve, amely zárral volt ellátva, így azt idegen nem tudta kinyitni. Ha felvétel készült, azt 60 napig tárolták, majd törlésre vagy hatósági felhasználásra került. A kamerához csak [...] -nak volt hozzáférése, azt más nem üzemeltethette. A felvételek bizonyítási eszközként készültek és azok tárolását a törvényben meghatározottak szerint végezték. Az adatfeldolgozón kívül más személynek, harmadik félnek az adatok megismerésére nem volt lehetősége.
- [5] 2018. május 25. napja óta 23 alkalommal történt adatrögzítés a kamerával. A felvételek véletlenszerű időközönként készültek vagy a kérelmezett értesítése alapján, amikor gyanús cselekmények történtek az ingatlanon. A felvétel készítése után a memóriakártya az adatrögzítőből kivételre került, azt a felperes székhelyén tárolt zárható, vaslemezes kazettában helyezték el.
- [6] Az alperes 2019. október 22. napján kelt, NAIH/2019/3633/10. számú határozatával megállapította, hogy a kérelmezett és a felperes a kérelmezett ingatlanára felszerelt és üzemeltetett kamerával jogellenes adatkezelést folytattak, illetőleg jelenleg is folytatnak. Erre tekintettel az alperes megtiltotta a kérelmező ingatlanára irányuló kamerával történő megfigyelés folytatását és elrendelte annak megszüntetését, valamint a jogellenesen készített felvételek megsemmisítését. A kötelezetteket eltiltotta a jogsértés folytatásától.
- [7] Megállapította, hogy a kérelmezett és a felperes megsértették a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679. EU rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 6. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében foglalt jogszabályi követelményeket. Erre tekintettel a felperest 800 000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.
- [8] Döntésének indokolása szerint az adatkezelői minőség megállapításához nem feltétlenül szükséges, hogy az adatkezelő a személyes adatokat megismerje, azokhoz hozzáférjen, hanem elegendő az is, hogy érdemi döntést hoz az adatkezelést illetően. A kérelmezett ugyan nem ismerte meg az elkészült felvételek, fényképek tartalmát, ugyanakkor az adatkezelés célját ő határozta meg és annak eszközei meghatározásában is részt vett, ezen túlmenően ő nyújtotta be a megkeresett hatóságok részére a felperestől kapott feldolgozott video- és képfelvételeket. Erre tekintettel a kérelmezett az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 1. pontja értelmében adatkezelőnek minősült.
- [9] Rögzítette, hogy a felperes a kérelmezett meghatalmazásából végezte tevékenységét, vállalva, hogy bizonyítékot gyűjt a kérelmezővel szemben és ennek során fénykép- és videofelvételeket készít. A kamerát a felperes vásárolta meg, szerelte fel és működtette, típusáról, működtetéséről ő döntött. A kamerában található memóriakártya kezelését is a felperes végezte. Bár az adatkezelés célját a kérelmezett határozta meg, ugyanakkor az adatkezelés eszközét a felperes választotta ki és végezte a meghatalmazásban foglalt tevékenységeket. A felperes önállóan döntött arról, hogy az elkészített felvételekkel milyen tevékenységeket végez. A kérelmezett nem szabta meg a folyamatokat és az adatkezelés feltételeit sem. Erre

vonatkozóan nem adott utasítást. Mindezek alapján a felperes a kifogásolt adatkezelés tekintetében szintén adatkezelőnek minősül.

- [10] Figyelemmel arra, hogy a kérelmezett és a felperes az adatkezelés eltérő szakaszaiban és különböző mértékben vettek részt az adatkezelésben, álláspontja szerint a felelőségük mértéke valamennyi releváns körülmény figyelembevételével értékelendő.
- [11] A felperes vonatkozásában megállapította, hogy a felperes magatartása megsértette a személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szvtv.) 34. §-ában foglaltakat, valamint az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdésében, valamint 5. cikk (1) bekezdésében foglaltakat. Rögzítette, hogy a felperes és a kérelmezett a vizsgált kamera üzemeltetésével a szomszédos ingatlanon tartózkodó személyeket, közöttük a kérelmezőt folyamatos kontroll, illetve totális megfigyelés alatt tarthatták, megfelelő jogalap nélkül.
- [12] Kiemelte, hogy az általános adatvédelmi rendelet nem teszi lehetővé, hogy magánszemély saját maga, vagy más közreműködésével szisztematikusan, több éven keresztül kép- és hangrögzítő eszközt használva megfigyeljen más magánterületnek minősülő területet, ott tartózkodó, tevékenykedő magánszemélyeket, valamint azt sem, hogy magánnyomozó más magánterületére irányulóan készítsen természetes személyekről felvételeket, azok hozzájárulása nélkül, ezért a megfigyelés ellentétes a jogszerű adatkezelés elvével.
- [13] Megállapította, hogy a hatóság eljárása során jogszerű adatkezelésre vonatkozó jogalap nem merült fel, az adatkezelés jogszerűségét alátámasztó, az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdése szerinti jogalapot sem a kérelmezett, sem a felperes igazolni nem tudott. Azt a körülményt, hogy a megfigyeléshez a kérelmező hozzájárult volna, a felek a hatósági eljárásban nem igazolták, míg a jogos érdek fennálltát alátámasztó érdekmérlegelési teszt a hatósági eljárás során szintén nem került csatolásra. Rögzítette, hogy a felperes tájékoztatása szerint 2018. május 25. napja óta 23 alkalommal került sor adatrögzítésre a videokamerával, ezen túlmenően azonban a megküldött felhasználói jegyzőkönyv alapján a kamera működése éppen azon alapult, hogy emberi beavatkozás nélkül, automatikusan bekapcsol, ha a lakótérben mozgást érzékel. A felvétel módja „auto”, azaz bekapcsolt állapotban hagyva, emberi beavatkozás nélkül rögzíteni képes a látótérben zajló eseményeket.
- [14] Hangsúlyozta, hogy a kérelmezett utasítására a felperes által felszerelt kamera olyan kép- és videofelvételeket rögzített, melyek kezelésére a korábbiakban kifejtettek alapján a kérelmezettnek a kérelmezővel szembeni panaszai miatti eljárások indításával összefüggésben nem volt igazolt jogalapja, illetve ezen bizonyítékok begyűjtésére a felperes nem volt feljogosítva. A folyamatos megfigyelés a jelen esetben nem volt szükséges és arányos, figyelembe véve, hogy egy hatósági eljárás megindításához nem szükséges olyan mértékű adatkezelés, mint amelyet a felperes a kérelmezett megbízásából végzett évek óta. A felperes így megsértette az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában foglalt célhoz kötöttség és adattakarékosság elvét, mivel a kezelt adatok köre nem korlátozódott a szükségesre, hiszen az egyes eljárások megindítását követően folytatták a cselekményt, valamint az esetleges további eljárások megindításához gyűjtöttek felvételeket.
- [15] Minderre tekintettel megállapította, hogy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infó tv.) 61. § (4) bekezdés *b)* pontjára és 75/A. §-ára figyelemmel az eset összes körülményeinek figyelembevételével a bírság kiszabása indokolt volt. A felperessel szemben a végzett tevékenységre vonatkozó alapvető, az adatvédelemre vonatkozó jogszabályi előírások megsértésére és az adatkezelés tisztességtelen voltára tekintettel tartotta szükségesnek a bírság szankció alkalmazását annak ellenére, hogy a felperessel szemben korábban még nem került adatvédelmi jogsértés megállapításra.
- [16] A bírság összegének meghatározása során figyelembe vette, hogy az elkövetett jogsértés az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdés *a)* pontja szerinti bírság kategóriába

tartozó jogsértésnek minősül. Feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket és mindezek figyelembevételével a felperes 2018. évi konszolidált beszámolója szerinti saját bevételeinek összege alapján szabta ki a bírságot, mely nem lépte túl az általános adatvédelmi rendelet szerinti bírságmaximumot.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [17] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megsemmisítését, másodlagosan annak megváltoztatását és az adatvédelmi bírság mérséklését kérte. Hivatkozott arra, hogy a kérelmezett által adott megbízás alapján a kérelmező által végzett illegális tevékenységet figyelte meg figyelemmel arra, hogy a kérelmezett jogos érdekét az nagymértékben sértette. Álláspontja szerint nem a kérelmezőnek, hanem a kérelmezettnek állt fenn az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke szerinti jogos érdeke.
- [18] Kifejtette, hogy a 2017. április 15-ei megbízást követően felkeresték a kérelmezőt és tájékoztatták a nyomozásról, illetőleg a megfigyelésről, amelyre vonatkozóan a kérelmező szóban azt nyilatkozta, hogy az ellen nincs kifogása.
- [19] Álláspontja szerint az alperes bizonyítási kötelezettségének csak részben tett eleget határozatának meghozatalakor. A felperes által felszerelt kamera összes műszaki adottsága nem lett kihasználva annak ellenére, hogy az alperes tényszerűen állapította meg, hogy a kamera teljes műszaki paraméterét felhasználták, ugyanakkor ezt bizonyítékkal nem támasztotta alá. Az alperes szerint automata üzemmódban volt a kamera, így állítása szerint folyamatos kontrollt, illetőleg totális megfigyelést alkalmazott a felperes. A felperes az eljárás során ugyanakkor nyilatkozta és igazolta, hogy 23 alkalommal lett rögzítve adat és történt ez több mint 1 éves időtartamban, amely legfeljebb havi kétszeri adatrögzítésnek felel meg. Folyamatos használat esetén több lehetősége lett volna a bizonyítékok megszerzésére, így a felperes a megbízást a ténylegesnél jóval rövidebb időtartam alatt végezhetné volna el. Álláspontja szerint a 23 alkalom nem merítette ki az aránytalanság elvét. Kifogásolta, hogy az alperes a társaságtól kért nyilatkozatában nem kért érdekmérlegelési tesztet vagy nyilatkozatot az arányosság felmérésére.
- [20] Hivatkozott arra, hogy az alperes az eljárása során nem volt pártatlan, kizárólag a kérelmező érdekeit tartotta szeme előtt.
- [21] Vítatta az adatvédelmi bírság összegét, figyelemmel arra, hogy az alperes csak a nettó árbevételt vette figyelembe, nem pedig a társaság nyereségét és nem volt arra tekintettel, hogy a társaság bevétele nemcsak a magánnyomozási tevékenység folytatásából származik, így a bírság nem tekinthető arányosnak.
- [22] Hivatkozott arra, hogy az alperes nem tett eleget az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének sem.
- [23] Az alperes védírataiban a felperes keresetének elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az adatkezelés jogszerűségének bizonyítása a felperes feladata. A felperes ehhez képest nem bizonyította, hogy a kérelmező hozzájárult volna a megfigyeléshez. Az alperes határozatában nem azt állította, hogy a kamera automata üzemmódba lett volna állítva, pusztán ismertette a kamera felhasználói kézikönyvben leírtakat. Az alperes határozata azt rögzítette, hogy a felperes 23 alkalommal készített saját nyilatkozata szerint felvételt. Ennek kapcsán állította alperes, hogy nem egyszeri folyamatról volt szó, hanem hosszabb időn keresztül tartó folyamatos tevékenységről.
- [24] Hivatkozott arra, hogy az arányosságot a felperesnek kellett volna bizonyítani. Az alperes 4. számú végzésében ugyanis felhívta a felperest arra, hogy nyilatkozzon az adatkezelés jogalapjáról, azonban a felperes az adatkezelés jogalapja vonatkozásában nyilatkozatot nem adott elő, érdekmérlegelési tesztet nem csatolt. A felperes az alperesi pártatlanságot

kifogásolta, azonban nem jelölte meg, hogy az állítólagos pártatlanság hiánya mennyiben eredményezte a határozat jogszerűtlenségét, mennyiben lett volna más az alperes döntése a pártatlanság megvalósulása esetén.

- [25] Előadta, hogy az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke alapján az adott vállalkozás árbevétele (éves forgalma) veendő figyelembe a bírság kiszabása során.
- [26] Hangsúlyozta, hogy indokolási és tényállás tisztázási kötelezettségnek határozata meghozatalakor teljeskörűen eleget tett.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [27] A kereset - az alábbiak szerint - alaptalan.
- [28] A bíróság elsődlegesen kiemeli, hogy a közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata iránti közigazgatási perben - a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) - 4. § (1) és (3) bekezdése, valamint 85. § (2) bekezdése szerint a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján a 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között - azt vizsgálja, hogy az alperes határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e, vagy fennállnak a keresetlevélben hivatkozott jogszabálysértések.
- [29] A bíróság a felperes által hivatkozott eljárási jogszabálysértéseket vizsgálta először. A felperes keresetlevelében a tényállás tisztázási kötelezettség hiányára, illetőleg az Ákr. 81. §-ának megsértésére hivatkozott általánosságban.
- [30] A bíróság az alperesi határozat áttanulmányozását követően megállapította, hogy az alperes a tényállást a szükséges körben feltárta, kimerítő indokát adta annak, hogy mely tények alapul vételével hozta meg a döntését, mely bizonyítékok figyelembevételével alakította ki álláspontját, döntése mind a tényállást, mind a tényállásból levont következtetést, mind az azt megalapozó és alátámasztó bizonyítékokat tartalmazta. Így az alperes határozata az Ákr. 62. §-ában és 81. §-ában foglalt követelményeknek teljes mértékig megfelelt. Rámutat a törvényszék, hogy az alperes tényállás tisztázási kötelezettsége nem parttalan, az csak a releváns tények felderítésére terjed ki. A felperes állításával szemben az alperes bemutatva a kamera működését a felperes által elismert 23 videofelvétel alapján vont le azt a következtetést, hogy a felperes adatkezelése nem volt jogszerű, az nem felelt meg az arányosság követelményének.
- [31] Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 1. pontja értelmében személyes adat: azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható.
- [32] Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 2. pontja szerint adatkezelés: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés, továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés.
- [33] Az általános adatvédelmi rendelet 4. cikk 11. pontja értelmében az érintett hozzájárulása: az érintett akaratának önkéntes, konkrét és megfelelő tájékoztatáson alapuló és egyértelmű kinyilvánítása, amellyel az érintett nyilatkozat vagy a megerősítést félreérthetetlenül kifejező cselekedet útján jelzi, hogy beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok kezeléséhez.
- [34] Az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdése alapján

a) a személyes adatok kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni (jogszerűség, tisztességes eljárás és átláthatóság).

b) a gyűjtés csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal nem egyeztethető módon (célhoz kötöttség)

c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek és a szükségesre kell korlátozódniuk (adattakarékosság).

[35] Az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez.

[36] A 6. cikk (1) bekezdés f) pontja alapján a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges.

[37] Az általános adatvédelmi rendelet 7. cikk (1) bekezdése értelmében, ha az adatkezelés hozzájáruláson alapul, az adatkezelőnek képesnek kell lennie annak igazolására, hogy az érintett személyes adatainak kezeléséhez hozzájárult.

[38] A bíróság az iratok áttanulmányozását követően megállapította, hogy a jelen ügyben az adatkezelés jogszerűségét az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja vagy f) pontja alapozhatta volna meg.

[39] A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanakkor megállapítható volt, hogy a felperes mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárásban csak hivatkozott arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti, az érintett hozzájárulása az adatkezelés vonatkozásában fennállt volna. Miként az általános adatvédelmi rendelet 7. cikk (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, amennyiben az adatkezeléshez az érintett hozzájárul, ennek tényét az adatkezelőnek, így jelen esetben a felperesnek igazolnia kell. A felperes sem a közigazgatási eljárás során, sem a bírósági eljárásban nem tudta az érintett hozzájárulásának meglétét igazolni, arra pusztán csak hivatkozott. Így az adatkezelés jogszerűségét az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja nem teremtette meg.

[40] Az adatkezelés jogosságát a jelen esetben az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglalt, az adatkezelő jogos érdekének fennállása is megalapozhatta volna. Miként arra az alperes a határozatában is utalt és a rendelkezésre álló iratokból is megállapítható volt, az alperes 4. számú végzésében felhívta a felperest arra, hogy igazolja, illetőleg tegyen nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy az adatkezelés jogalapját mi alapozta meg. A felperesnek e körben lett volna lehetősége érdekmérlegelési teszt csatolására, hogy a jogos érdek fennálltát az adatkezelés tekintetében igazolja. A felperes helytelenül hivatkozott keresetlevelében arra, hogy az érdekmérlegelési teszt csatolására a hatóságnak külön felhívást kellett volna a felperes felé intéznie. A 4. számú végzésben ugyanis az alperes kifejezetten felhívta a felperest az adatkezelés jogalapjának igazolására, azonban a felperes az adatkezelés kapcsán érdekmérlegelési tesztet, a jogos érdek fennálltát megalapozó egyéb iratot nem csatolt. Így az adatkezelés jogszerűsége a 6. cikk (1) bekezdés f) pontja alapján sem volt megállapítható.

[41] A rendelkezésre álló adatokból az is megállapítható volt, hogy a felperes vizsgált adatkezelési tevékenysége jelentős, mintegy 1 éves időtartamot (2018. május 25 - 2019. június) ölelt fel, amely alatt 23 alkalommal készült felvétel a kérelmezőről. A bíróság álláspontja szerint a mintegy 1 éves időtartam alkalmas volt arra, hogy a kérelmezőt a kérelmezett és a felperes folyamatos kontroll és totális megfigyelés alatt tartsa, még abban az esetben is, hogyha tényleges kamerafelvétel mindössze 23 alkalommal készült. A kontroll és a totális megfigyelés ugyanis akkor is megvalósul, hogyha a kamera alkalmas bármely pillanatban a kép-, illetőleg hangfelvétel rögzítésére, ugyanakkor az csak meghatározott időpontokban végez tényleges rögzítési tevékenységet. A 23 felvétel önmagában alkalmas egy folyamatos, állandó jellegű megfigyelés megalapozásához.

- [42] A kérelmezett nyilatkozata értelmében - figyelemmel a felperes által előadottakra is -, a kamerafelvételek elkészítésére az esetleges hatósági, bírósági eljárások megindításához volt szükség. Ugyanakkor a kérelmezett és a felperes a tevékenységét a hatósági eljárások megindítását követően is folytatta a kérelmező vonatkozásában úgy, hogy nem igazolt olyan jogos érdeket a hatóság felhívása ellenére sem, amely a tevékenység folytatását, az eljárások megindítását követően alátámasztotta volna.
- [43] A bíróság álláspontja szerint amennyiben valamely cselekmény jogszerűségének vagy jogszerűtlenségének alátámasztására végzett volna a kérelmezett megbízásából a felperes megfigyelési tevékenységet és rögzített volna a felvételeket, a hatósági eljárás megindításával tevékenységét abba kellett volna hagynia. Azonban annak ellenére, hogy a kérelmezett maga hivatkozott arra, hogy a kérelmezővel szemben hatósági eljárások is indultak, a jogsértő tevékenység miatt a bejelentést, a feljelentést megtették, a tevékenységüket továbbra is folytatták. Mindez pedig az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdése szerint jogalap fennálltnak igazolása hiányában sérti az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdésében foglalt jogszerű adatkezelés, tisztességes eljárás és átláthatóság, célhoz kötöttség, adattakarékosság és elszámolhatóság elvét is.
- [44] Az adatkezelés, annak folyamatos kontrollszerű jellege folytán nem volt átlátható. A célhoz kötöttség figyelemmel arra, hogy a feljelentések, bejelentések megtételét követően is folytatta tevékenységét a felperes és a kérelmezett, nem volt megállapítható. A megfigyelés nemcsak a releváns adatokra terjedt ki, figyelemmel annak időtartamára és a 23 jelentős darabszámúnak tekinthető felvételre. Így sérült az adattakarékosság elve is. Az adatkezelés szükségességét és jogszabályoknak való megfelelését a felperes nem tudta igazolni, így sérült az elszámolhatóság követelménye is. E körben megjegyzi a bíróság, hogy az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke szerinti jogos érdek fennállt - mint ahogy arra az alperes 4. számú végzésében a felperest fel is hívta -, az adatkezelést végző személynek kell igazolnia.
- [45] Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy a bíróság kiszabása körében, annak összecszerűsége meghatározása vonatkozásában, vállalkozás esetén az előző pénzügyi év teljes éves világpiaci forgalmát kell alapul venni. Ebből egyértelműen következik, hogy a bíróság alapja így a teljes évi árbevétel összege függetlenül attól, hogy az mely tevékenységből származott. Az alperesnek a bíróság kiszabása körében a bíróság alapjának meghatározásakor tehát nem kellett figyelemmel lennie arra, hogy a felperesi társaság bevétele nemcsak magánnyomozói tevékenység folytatásából keletkezett és nem kellett vizsgálnia, hogy az árbevételből mennyi nyeresége származott.
- [46] Rögzíti a törvényszék, hogy a felperes az alperes pártatlanságának hiányára csak hivatkozott, e körben bizonyítékot nem szolgáltatott, nem jelölt meg az ügy érdemére kiható lényeges eljárásjogi szabálysértést, ami az alperesi határozat hatályon kívül helyezését megalapozhatta volna. Állítása igazolás hiányában súlytalan, azt a bíróság érdemben nem vizsgálhatta.
- [47] Minderre figyelemmel a bíróság a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján elutasította.

Záró rész

- [48] A felperes pervesztes lett, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján az alperes perköltségének megtérítésére köteles, melynek összegét a Fővárosi Törvényszék az alperes által felszámított költségjegyzékben foglaltaktól eltérően, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltak alapján állapította meg mérlegeléssel, figyelemmel az alperes tényleges munkavégzésére, arra, hogy az alperes mindössze védíratot terjesztett elő, melynek terjedelme a 2 órát meghaladó munkavégzés megállapítását nem indokolja és csupán egy tárgyalás megtartására

került sor, melynek időtartama 1 munkaóra volt. A peres és a közigazgatási iratok áttanulmányozását a bíróság az alperes vonatkozásában 3 munkaóra időtartamban fogadta el.

[49] A bíróság a Pp. 102. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30 000 forint tételes kereseti illeték megtérítésére az állam javára.

[50] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. december 9.

dr. Serestyén Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
előadó bíró

dr. Sík Magdolna s.k.
bíró